

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Secundus. Priuatio proprie est immediata dispositio necessaria,
ad modum operandi supernaturaliter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

sed volens nolens cogatur omnibus solatijs dispoliari, & ad operationes substantijs separatis conformes, disponi; quo ita absque discursu, & sine conuersione ad phantasmata, operari possit. & hisce quidem stantibus, priuatio [est desolatio in parte sensibili, quando nihil habetur amicabilis familiaritatis Dei; & in parte spirituali: vt Christus in cruce a experitur dicens, Deus Deus meus, vt quid dereliquisti me.] priuatio eiusmodi communis est statibus præcedentibus, in quibus etiam aliquis spiritualis languor siue desolatio frequenter contingit, ab illis autem differt, quod hoc loco simul in sensibili, & spirituali parte sit indicibilis amaritudo. etenim quamdiu hæc separatim contingunt, in alterutro datur refugium, scilicet vel secundum naturam, & solatium honestum creaturarum, vel secundum spiritum per actus resignationis, amoris, & similibus; pro vt quodammodo bene afficiunt. vtroque igitur existente homine priuato, & creaturarum, & Dei consolatione, absq; eo quod possit aliqua defectuosa ratio assignari præsentis illius afflictionis; erit vera, realis, & diuina priuatio animam disponens ad vsum fructificationis mysticæ supernaturalis modi. Et quia [priuatio est eius b quod quis natus est habere, & debet habere,] verè [est purgatorium amoris, c & minuit pœnas purgatorij.] vnde etiam [pro-

priæ passiones d pro purgatorio accipiendæ sunt: quia angustia, & pressura ingens, est magnum purgatorium:] cum primis tamen necessarium; & quamdiu altissimus disposuerit, humiliter, resignatoque animo tolerandum. Vtilitas porrò huius priuationis iam consequenter apparebit;

Priuatio propriè est immediata dispositio necessaria, ad modum operandi supernaturaliter.

ARTICVLVS SECVNDVS.

EO quod operari sine discursu, & conuersione ad phantasmata, sit modus conformis Angelis, & supra vires humanas; [oportet vt omne quod eleuatur ad aliquid, quod excedit suam naturam; disponatur aliqua dispositione, quæ sit supra naturam. [iam verò amor cum non quiescat,] & non sit contentus superficiali apprehensione amati; sed intendat rem amatam perfectè possidere; in sui progressu, & maiori radicatione in charitate, efficitur vt paulatim imbuatur, quousque in eo sit viuus g sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti, pertingens vsque ad diuisionem animæ, & spiritus, compagum quoque, ac medullarum; & discretor cogitationum, & intentionum cordis: donec etiam ad purum excoquat scoriam sensibili-

R r lis,

a Taul. b S. Thom. l. 3. contr. Gent. c. 6. c Taul. Dom. 3. Adv. ser. 1. & in Pent. serm. 2. d Taul. Dom. 20. post Trip. ser. 2. e S. Thom. 1. part. quest. 12. art. 5. f 1. 2. quest. 28. art. 2. c. g Hebr. 4.

lis, & terreni amoris, auferatque omnem stannum pulchritudinis exterioris apparentiæ, & præcedentium amorum: quibus athleta spiritualis quandoque calefactus dicebat, viuo *a* ego iam non ego, viuit verò in me Christus; verè nesciens quid diceret, quamque adhuc longè abesset à regno Dei, eiusque puris operationibus, quæ in sequentibus statibus communicantur illis, qui applicant *b* cor suum, vt appropinquent Domino.

Sicut ergò nihil coinquinatum potest intrare in regnum cælorum, vt vel idè animæ in purgatorio dealbentur, & qualificentur ad claram visionem Dei: ita quoque mystici, in hoc amoris igne, ab omni eo; quod vsum fruitionis diuinæ (secundum illum modum, qui in hac vita perfectior consequi potest) obtineat, præpeditque; absoluuntur, depurantur, & disponuntur; vt sint vnum cum eo, qui in Trinitate vnus est. Quapropter [etiamsi *c* ea quis puritate foret præditus, qua erat quando à baptismatis fonte leuatus est, nec vnquam in peccata cecidisset, nihilominus si ad proximam vitalemque veritatem pertinere debeat, per hanc commotionem, (qua scilicet ob diuinæ præsentia, tam in supremis, quam in infimis viribus carentiam, tristitiamque, nocte, ac die sibi moriturus videtur,) & per hanc viam, cum vera resignatione gradiatur oportet: alioqui certò cer-

certiùs semper in eodem luto hærebit, deficitque.] [nihil enim est susceptiuum formæ sublimioris, nisi per aliquam dispositionem, ad illius capacitatem eleuetur.] quæ quidem hoc loco alia non est, quam efficacia gratiæ mysticæ, amorem ad modos substantijs separatis conformes, depurantis. & sic verissimè experiri licet quod [maledicta terra nostra spiritualis, sicut & corporalis, non germinet fructum sine spinis, & tribulis, nec absque dolore anima prægnans, veritatis prolem e parturiat.] ordinatè tamen hæc fieri, & non in instanti à summo ad infimum dilabi, consequenter dicemus,

Quare Contemplator à summis per medios ad infimos vsque amandi modos dilabatur.

ARTICVLVS. TERTIVS.

ADmirabilis certè est diuini amoris progressus, qui vbi deuotas animas cum filijs Israël, ex Ægypto secularis vitæ deduxerit, maximo gaudio, & omnibus amoris bonis in prioribus statibus repleuerit; tandem promissionis terræ, ac statui vniõnis vicinas, miris, & alijs, atque alijs modis, tentationibusq; exagitari permittit. quarum quidem [prima est subtractio, *f* & inopia deuotionis; subtracto autem tam singulari refugio, homo quodammodo

a Gal. 2. b Ierem. 30. c Taul. in fest. Visit. Mar. ser. 1. d S. Thom. l. 3. cont. Gent. c. 53. d Gers. Theol. myst. pract. 6. e Vt etiam hic a 4. f S. Bonau. de 4. Proseff. Relig. c. 2. l. 2.